

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-kev:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

נדה-בא סימן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נראין דברי רבי יהודה בן אגרא - בשללא בדקה, ודברי חכמים - בשבדקה.	רבי:										■	◇
מאי בדקה ומאי לא בדקה?											^	
הכא במאי עסקינן - כגון שבדקה עצמה ולא בדקה חלוקה, ואף עצמה לא בדקה אלא בין השמשות דרבי יהודה, ובבין השמשות דר' יוסי לא בדקה	רבא, אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי:										!	◇
בבין השמשות דרבי יוסי - ליליא הוא, והא בדקה בבין השמשות דרבי יהודה.	דרבנן סברי:										■	◇
לטעמיה, דאמר בין השמשות ספיקא הוי.	ור' יוסי:										■	◇
אילמלי ידיה בעיניה כל בין השמשות - יפה אתם אומרם, עכשיו - שמא עם סלוק ידיה ראתה?	ואמינא להו אנא: [רבא]										?	◇
כי קאמרינן - כשנתנה ידיה בעיניה כל בין השמשות.	ואמרו לי: [רבנן דבי רב]										!	◇
נראין דברי רבי יהודה בן אגרא כשלא בדקה.	רבי:										■	◇
מאי לא בדקה?											^	
אילמא דבדקה בדרבי יהודה ולא בדקה בדרבי יוסי											!	
מכלל דרבי יהודה סבר אע"ג דבדקה בתרווייהו - חיישא? הא בדקה											?	
אלא פשיטא - דלא בדקה לא בדרבי יהודה ולא בדרבי יוסי											!	◇
אבל בדקה בדר' יהודה ולא בדקה בדר' יוסי - לא חיישא. אלמא: בין השמשות דר' יוסי - לרבי ליליא הוא.											■	◇
ודברי חכמים כשבדקה.	אימא סיפא:										■	◇
מאי בדקה?											^	
אילמא דבדקה בדרבי יהודה ולא בדקה בדרבי יוסי											!	
מכלל דרבנן סברי אע"ג דלא בדקה בתרווייהו - לא חיישינן - הא לא בדקה?											?	
אלא פשיטא - דבדקה בין בדר' יהודה ובין בדרבי יוסי											!	
אבל בדקה בדר' יהודה ולא בדקה בדר' יוסי - חיישינן. אלמא: בין השמשות דרבי יוסי - לרבי ספקא הוי.											■	◇
קשיא דרבי אדרבי:											?	◇
ה"ק: נראין דברי רבי יהודה בן אגרא לרבנן דלא בדקה כלל לא בדרבי יהודה ולא בדרבי יוסי, שאף חכמים לא נחלקו עליו אלא בדקה בדר' יהודה, ולא בדקה בדר' יוסי. אבל היכא דלא בדקה כלל - מודו ליה.											!	◇
הרואה כתם, לראיה מרובה - חוששת, לראיה מועטת - אינה חוששת - זו דברי רבי יהודה בן אגרא שאמר משום רבי יוסי.	ורמינהו: [רבי יהודה בן אגרא שאמר משום רבי יוסי]										■	◇
אני שמעתי ממנו שאחת זו ואחת זו - חוששת, ומן הטעם הזה אמר לי: ומה אילו נדה שלא הפרישה בטהרה מן המנחה ולמעלה - לא תהא בחזקת טמאה?	רבי:										■	◇
ונראין דבריו כשבדקה.	[רבי]										■	◇
מאי בדקה?											^	
אילמא דבדקה בדר' יהודה ולא בדקה בדרבי יוסי											!	
מכלל דרבי יהודה בן אגרא סבר, אע"ג דלא בדקה לא בדר' יהודה ולא בדר' יוסי - לא חיישא? והא לא בדקה											?	
אלא פשיטא - דבדקה בין בדר' יהודה ובין בדרבי יוסי											!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-בא סימן	מימרא												
מכלל דרבי יהודה בן אגרא סבר בדקה בדר' יהודה ולא בדקה בדר' יוסי - לא חיישא	[ר"י בן אגרא]					♣							גג
אלמא: בין השמשות דרבי יוסי לר' יהודה בן אגרא - ליליא הוא.						♣							גג
קשיא דרבי יהודה בן אגרא אדר' יהודה בן אגרא						♣							גג
בשלמא בלא רבי - לא קשיא, התם - דבדקה בדר' יהודה ולא בדקה בדר' יוסי, הכא - דבדקה נמי בדר' יהודה ובדר' יוסי. אלא בדורבי קשיא						♣							גג
תרי תנאי ואליבא דרבי יהודה בן אגרא							!						גג
שלים בין השמשות דר' יהודה והדר חייל בין השמשות דר' יוסי.	האי תנא סבר:							■					גג
בין השמשות דר' יוסי מישך שייך בדר' יהודה.	והאי תנא סבר:								■				גג
הרואה כתם - מטמאה עצמה וקדשים למפרע - דברי רבי.	ת"ר: [רבי]									♣	♣		גג
קדשים - מטמאה, עצמה - אינה מטמאה, שלא יהא כתמה חמור מראייתה.	ר"ש בן אלעזר:											■	גג
והא מצינו כתמה חמור מראייתה לענין קדשים											♣		גג
אף קדשים אינה מטמאה, שלא יהא כתמה חמור מראייתה לכל דבר.	אלא תני הכי: ר"ש בן אלעזר:											♣	גג
ראתה כתם ואחר כך ראתה דם - תולה כתמה בראייתה מעת לעת, דברי רבי.	ת"ר: [רבי]											♣	גג
יזמו.	ר"ש בן אלעזר:											♣	גג
נראין דבריו מדברי, שהוא - מתקנה, ואני - מעוותה.	רבי:											■	גג
מתקנה? עוותי מעוית לה.											♣		גג
איפוך.	רבינא:										!		גג
לעולם לא תיפוך, שהוא מתקן הלכותיה לידי זיבה, ואני מעוות הלכותיה לידי זיבה.	רב נחמן:										!		גג
כתמים צריכין הפסק טהרה או לא?	בעי מנייה ר' זירא מר' אסי:											^	גג
אשתיק ולא א"ל ולא מידי.	[ר' אסי]											○	גג
זימנין אשכחיה דיתיב וקאמר: תולה כתמה בראייתה מעת לעת - דברי רבי.	[ר' אסי-רבי]											○	גג
והוא שבדקה	ר"ל:									♣	■	○	גג
אע"פ שלא בדקה.	רבי יוחנן:									♣	■	○	גג
מכלל - דכתמים צריכין הפסק טהרה?	א"ל: [ר' זירא]										♣		גג
אין.	א"ל: [ר' אסי]										!		גג
והא זימנין סגי אין בעא מינה ולא אמרת ולא מידי, דלמא אגב שיטפך אתיא לך?	[ר' זירא]										♣		גג
אין, אגב שיטפאי אתיא לי.	א"ל: [ר' אסי]										!		גג
הרואה יום י"א בין השמשות - תחלת גדה וסוף גדה, תחלת זיבה וסוף זיבה, יום ארבעים לזכר, ויום שמונים לנקבה, בין השמשות לכולן - הרי אלו טועות.													גג
עד שאתם מתקנים את השוטות, באו ותקנו את הפקחות.	רבי יהושע:											■	גג
תחלת גדה וסוף גדה? תחלת גדה וסוף זיבה היא												♣	גג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-בא סימן													
מימרא													
הכי קאמר: הרואה יום י"א בין השמשות - תחילת נדה וסוף זיבה, ובשביעי לנדתה - סוף נדה ותחלת זיבה.	רב חסדא:											!	◇
עד שאתם מתקנין את השוטות כו'.	רבי יהושע:												◇
הני שוטות נינהו? טועות נינהו												ז	
אלא תני: טעות.												!	◇
יום אחד טמא ויום אחד טהור - משמשת שמיני ולילו עמו, וארבעה לילות מתוך שמונה עשר יום. ואם היתה רואה מבערב - אינה משמשת אלא שמיני בלבד.	דתניא:												◇
שני ימים טמאין ושני ימים טהורין - משמשת שמיני, ושנים עשר, וששה עשר, ועשרים.													◇
ותשמש נמי בתסוך												ז	
זאת אומרת, גררן דתנן - אסור.	רב ששת:											!	◇
נהי דחד עשר לא בעי שימור, עשירי מיהא בעי שימור.	רב אשי:											!	◇
שלשה ימים טמאין ושלשה ימים טהורין - משמשת שני ימים, ושוב אינה משמשת לעולם.													◇
ארבעה ימים טמאים וארבעה ימים טהורין - משמשת יום אחד, ושוב אינה משמשת לעולם.													◇
חמשה ימים טמאים וחמשה ימים טהורין - משמשת שלשה ימים, ושוב אינה משמשת לעולם.													◇
ששה ימים טמאין וששה ימים טהורין - משמשת חמשה ימים, ושוב אינה משמשת לעולם.													◇
שבעה ימים טמאין ושבעה ימים טהורין - משמשת רביע ימיה, מתוך כ"ח ימים.													◇
שמונה ימים טמאין ושמונה ימים טהורין - משמשת חמשה עשר יום מתוך ארבעים ושמונה.													◇
הרי ארביסר הוו												ז	
זאת אומרת: ימי נדתה שאין רואה בהן - עולין לספירת זיבתה.	רב אדא בר יצחק:											!	◇
ימי לידה שאינה רואה בהן, מהו שיעלו לספירת זיבתה?	דאיבעיא להו:											!	◇
ראתה שנים ולשלישי הפילה, ואינה יודעת מה הפילה - הרי זו ספק זיבה ספק לידה: מביאה קרבן ואינו נאכל, וימי לידתה שאין רואה בהן - עולין לה לספירת זיבתה.	רב כהנא: ת"ש:											!	◇
שאני התם, כיון דאיכא למימר יולדת זכר היא, וכל הני שבעה יתירי דקיהבינן לה - סלקי לה לספירת זיבתה.	רב פפא:											!	
ביולדת זכר - איכא לספוקי, ביולדת נקבה - ליכא לספוקי? אלא לאו שמע מינה: עולין, שמע מינה.	רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:											!	!
תשעה ימים טמאין ותשעה ימים טהורין - משמשת שמונה ימים מתוך שמונה עשר.													◇
עשרה ימים טמאין ועשרה ימים טהורים - ימי שמושה כימי זיבתה. וכן למאה וכן לאלף.													◇
הדרן עלך בא סימן													◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-דם הנדה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דם הנדה ובשר המת - מטמאין לחין ומטמאין יבשין.												■
אבל הזוב, והניע, והרוק, והשרץ, והנבלה, והשכבת זרע - מטמאין לחין ואין מטמאין יבשין. ואם יכולין להשרות ולחזור לכמות שהן - מטמאין לחין ומטמאין יבשין.	[ת"ק]											■
וכמה היא שרייתן?												^
בפושרין מעת לעת.												!
בשר המת יבש ואינו יכול להשרות ולחזור לכמות שהיה - טהור.	רבי יוסי:											■
מנא הני מילי ?												^
דאמר קרא (ויקרא ט"ו) והדוה בנדתה, מדוה כמותה, מה היא מטמאה, אף מדוה מטמאה.	חזקיה:											!
אשכחן לה, יבש מנלן?												^
אמר קרא (ויקרא ט"ו) יהיה - בהיותו יהא.	רבי יצחק:											!
ואימא: הני מילי - בלח ונעשה יבש, יבש מעיקרו מנלן?												⚡
המפלת כמין קליפה, כמין עפר, כמין שיערה, כמין יבחושין אדומים - תטיל למים, אם נמוחו - טמא מנלן?	ותו, הא דתנן:											⚡
יהיה - רבויא הוא.												!
אי מה היא - עושה משכב ומושב לטמא אדם ולטמא בגדים, אף דמה נמי - עושה משכב ומושב לטמא אדם ולטמא בגדים?												⚡
אטו דמה בר משכב ומושב הוא?												⚡
ולטעמך, אבן מנוגעת בת משכב ומושב היא, דאיצטריך קרא למעוטי?												!
יכול תהא אבן מנוגעת עושה משכב ומושב לטמא אדם לטמא בגדים ודין הוא, ומה זב שאינו מטמא בביאה - עושה משכב ומושב לטמא אדם לטמא בגדים, אבן מנוגעת שמטמאה בביאה - אינו דין שמטמאה משכב ומושב לטמא אדם לטמא בגדים - ת"ל הזב, הזב - ולא אבן מנוגעת.	דתניא:											!
טעמא - דמעטיה קרא, הא לאו הכי מטמאה												!
ומינה, לאו מי אמרת הזב - ולא אבן מנוגעת, ה"נ אמר קרא: אשר היא יושבת עליו - היא ולא דמה.												!
אי מה היא מטמאה באבן מסמא, אף מדוה נמי מטמאה באבן מסמא?												⚡
אמר קרא (ויקרא ט"ו) והנושא אותם - מיעוטא הוא.	רב אשי:											!
ובשר המת.												■
מנלן?												^
אמר קרא (ויקרא כ"ב) לכל טומאתו - לכל טומאות הפורשות ממנו.	ר"ל:											!
(במדבר י"ט) או בעצם אדם או בקבר, אדם דומיא דעצם, מה עצם - יבש, אף כאן - יבש.	רבי יוחנן:											!
מאי בינייהו?												⚡
איכא בינייהו - דאפריך אפרכי.												!
בשר המת שהופרך - טהור	מיתבי:											⚡

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p> <p>מקרא-key:</p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

נדה-דם הנדה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
התם - דאקמת והוי עפרא.												!	נה.	
כל שבמת מטמא, חוץ מן השינים, והשער, והצפורן, ובשעת חבורן - הכל טמא	מיתבי:											⚡	◊	נה.
דומיא דעצם, מה עצם - שנברא עמו, אף כל - שנברא עמו.	רב אדא בר אהבה:											!	◊	נה.
והאיכא שער וצפורן, שנבראו עמו - וטהורין												⚡	◊	נה.
דומיא דעצם, מה עצם - שנברא עמו ואין גזעו מחליף, אף כל שנברא עמו ואין גזעו מחליף. יצאו השינים - שלא נבראו עמו, יצאו שער וצפורן, שאף על פי שנבראו עמו - גזעו מחליף.	אלא אמר רב אדא בר אהבה:											!	◊	נה.
והרי עור דגזעו מחליף												⚡	◊	נה.
הגלוה רבי מאיר - מכשיר	ותנן: [רבי מאיר]											⬢	⚡	◊
פוסלין.	חכמים:											⬢	⚡	◊
ואפילו רבנן לא קפסלי אלא דאדהכי והכי שליט בה אוירא ומתה, ולעולם גזעו מחליף.												⚡	◊	נה.
אלו שערוותיהם כבשרן - עור האדם	ותנינן:											⬢	⚡	◊
דבר תורה - עור אדם טהור, ומאי טעמא אמרו טמא - גזרה שמא יעשה אדם עורות אביו ואמו שטיחין לחמור.	הא איתמר עלה. אמר עולא:											!	◊	נה.
הרי עור דאין גזעו מחליף	ואיכא דאמרי:											⚡	◊	נה.
פוסלין	ותנן וחכמים											⬢	⚡	◊
ואפי' רבי מאיר לא קא מכשר - אלא דקריר בשרא וחייא, ולעולם אין גזעו מחליף	[רבי מאיר]											⬢	⚡	◊
דבר תורה - עור אדם טהור	ואמר עולא:											⬢	⚡	◊
כי איתמר דעולא - אסיפא איתמר												!	◊	נה.
וכלון שעבדן או שהילך בהן כדי עבודה טהורין, חוץ מעור אדם	[סיפא]											⬢	!	◊
דבר תורה - עור אדם כי עבדו טהור, ומה טעם אמרו טמא - גזרה שמא יעשה אדם עור אביו ואמו שטיחין.	ואמר עולא:											⬢	!	◊
והרי בשר, דגזעו מחליף וטמא												⚡	◊	נה.
בשר נעשה מקומו צלקת.	מר בר רב אשי:											!	◊	נה.
אבל הזוב.													◼	<
זוב מגלן?													^	נה.
(ויקרא ט"ו) זובו טמא - לימד על הזוב שהוא טמא.	דתניא:												!	◊
והלא דין הוא, לאחרים גורם טומאה, לעצמו לא כ"ש?													⚡	◊
שעיר המשתלח יוכיח, שגורם טומאה לאחרים - והוא עצמו טהור, אף אתה אל תתמה על זה, שאע"פ שגורם טומאה לאחרים - הוא עצמו טהור, ת"ל - זובו טמא - לימד על הזוב שהוא טמא.													!	◊
ואימא: ה"מ - במגע, אבל במשא - לא, מידי דהוה אשרץ													⚡	◊
במגע לא איצטריך קרא - דלא גרע משכבת זרע, כי איצטריך קרא - למשא.	רב ביבי בר אביי:												!	◊
ואימא: במשא - מטמא אדם ובגדים ובמגע, אדם - מטמא, בגדים - לא לטמא, מידי דהוה אמגע נבלה													⚡	◊
לא ס"ד													!	◊

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator

נדה-דם הנדה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	נה:
מימרא	דתניא, אחרים:	■	!										נה:
(ויקרא ט"ו) הזב את זובו לזכר ולנקבה מקיש זובו לו, מה הוא - לא חלקת בין מגעו למשאו לטמא אדם ולטמא בגדים, אף זובו כן.													נה:
והשתא דנפקא לן מהזב את זובו, זובו טמא למה לי?			◊										נה:
אבטרין, ט"ו א שעי' המשנה וזכיה - שגזים טמאה לאוה"ם והוא עצמו טהור, ואי משום הזב את הזב - למניינא הוא דאתא: זוב - חד, זובו - תרתי, ובשלישי אקשיה רחמנא לנקבה כתב רחמנא זובו טמא.	רב יהודה מדסקרתא:												נה:
והרוק.													נה:
רוק מנלן?													נה:
(ויקרא טו) וכי ירוק	דתניא:												נה:
יכול אע"פ שלא נגע													נה:
ת"ל בטהור - עד שיגע בטהור.													נה:
אין לי אלא רוקו, כיחו וניעו ומי האף שלו מנין?													נה:
ת"ל וכי ירוק.													נה:
יכול אע"פ שלא נגע,	אמר מר:												נה:
מהיכא תיתי?													נה:
ס"א: נילף רוק רוק מיבמה, מה התם - אע"פ דלא נגע, אף ה"נ - דלא נגע, קמ"ל.													נה:
ואימר: הני מילי - במגע, אבל במשא - לא, מידי דהוה אשרץ													נה:
אמר קרא בטהור - מה שביד טהור טמאתי לך.	ריש לקיש, תנא דבי רבי ישמעאל:												נה:
ואימא: במשא - טמא אדם ובגדים, במגע - אדם לטמא, בגדים - לא לטמא, מידי דהוה אמגע נבלה													נה:
אמר קרא בטהור - טהרה שטהרתי לך במקום אחר טמאתי לך כאן, ואיזה זה - זה מגע נבלה.	ריש לקיש, וכן תנא דבי רבי ישמעאל:												נה:
ואימא כמשא דשרץ													נה:
א"כ נכתוב קרא באדם, מאי בטהור - ש"מ תרתי.													נה:
ומי האף.													נה:
מאי מי האף?													נה:
בנגרין דרך הפה, לפי שאי אפשר למי האף בלא צחצוחי הרוק.	רב:												נה:
אפילו בנגרין דרך החוטם	רבי יוחנן:												נה:
מעין הוא, ורחמנא רבייה.	אלמא קסבר-רבי יוחנן]												נה:
ורב, נחשוב נמי דמעת עינן													נה:
האי מאן דבעי דלסתמיה לעיניה - ליכחול מעובד כוכבים.	דאמר רב:												נה:
האי מאן דבעי דלימות - ליכחול מעובד כוכבים.	לוי:												נה:
מ"ט דרב דלא אמר הא מאן דבעי דלימות - הואיל ויכול לגוררן ולהוציאן דרך הפה	ואמר רב חייא בר גוריא:												נה:
נהי דזיהרא - נפיק, דמעתא גופא - לא נפיק.	ורב:												נה:

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

נדה-דם הנדה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	ת"ש:											
תשעה משקין הזב הן: הזיעה, והליחה סרוחה, והריעי - טהורין מכלום דמעת עינו, ודם מגפתו, וחלב האשה - מטמאין טומאת משקין ברביעית: אבל זובו, רוקו, ומימי רגליו - מטמאין טומאה חמורה. ואילו מי האף לא קטני.												
בשלמא לרב לא קטני - דלא פסיקא ליה למתני, זימנין דאתי דרך הפה וזימנין דאתי דרך החוטם אלא לר' יוחנן - ליתני ולטעמיך - כיחז וניעז מי קטני? אלא: תנא רוק וכל דאתא מרבוויא, הכא נמי - תנא רוק, וכל דאתא מרבוויא.												
דמעת עינו - דכתיב (תהלים פ') ותשקמו בדמעות שלישי.												
ודם מגפתו - דכתיב (במדבר כ"ג) ודם חללים ישתה, מה לי קטליה כוליה, מה לי קטליה פלגיה.												
חלב האשה - דכתיב (שופטים ד') ותפתח את נאד החלב ותשקהו.												
מימי רגליו מנלן?												
זובו טמא וזאת - לרבות מימי רגליו לטומאה.	דתניא:											
והלא דין הוא, ומה רוק הבא ממקום טהרה טמא, מימי רגליו הבאין ממקום טמא - אינו דין שיהו טמאין?												
דמ היוצא מפי האמה יוכיח, שבא ממקום טמא - וטהור, אף אתה אל תתמה על זה, שאע"פ שבא ממקום טומאה - יהיה טהור - ת"ל זובו טמא וזאת - לרבות מימי רגליו לטומאה.												
דמ היוצא מפי האמה מנלן דטהור?												
יכול יהא דם היוצא מפיו ומפי האמה טמאין - ת"ל (ויקרא ט"ו) זובו טמא הוא הוא - טמא, ואין דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא, אלא טהור.	דתניא:											
ואיפוך אנא												
דומיא דרוק, מה רוק - שמתעגל ויוצא, אף כל - שמתעגל ויוצא, יצא דם - שאין מתעגל ויוצא.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											
והרי חלב שבאשה, שמתעגל ויוצא												
חלב שבאשה - מטמא טומאת משקין	ואמר מר:											
טומאת משקין - אין, אבל לא טומאה חמורה												
דומיא דרוק, מה רוק - מתעגל ויוצא וחוזר ונבלע, אף כל - מתעגל ויוצא וחוזר ונבלע, יצא דם - שאינו מתעגל ויוצא, יצא חלב שבאשה - שאע"פ שמתעגל ויוצא, אינו חוזר ונבלע.	אלא אמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											
ונילף מזובו: מה זובו שאין מתעגל ויוצא - מטמא, אף כל												
מזובו ליכא למילף - שכן גורם טומאה לאחרים.	רבא:											
והשרץ												
שרץ שיבש ושלדו קיימת - טמא.	ריש לקיש:											
מטמאין לחין ואין מטמאין יבשין	והאנן תנן:											
לא קשיא, הא - בכולן, הא - במקצתן.	רבי זורא:											
(ויקרא י"א) בהם, יכול בכולן - ת"ל מהם. אי מהם - יכול במקצתן, תלמוד לומר - בהם. הא כיצד? כאן - בלח, כאן - ביבש.	דתניא, א"ר יצחק ברבי ביסנא אמר רבי שמעון בן יוחי:											
הני זבוגי דמחוזא, כי שלדן קיימת - טמאין.	רבא:											
שרץ שנשרף ושלדו קיימת - טמא.	ריש לקיש:											

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
		מאן דאמר												
		מקרא-key												
		נדה-דם הגדה												
		מימרא												
גו.	◊										⚡	■	נמצא שרץ שרוף על גבי הזיתים, וכן מטלית המהוהא - טהורין, שכל הטמאות כשעת מציאתן	מיתבי:
גו.	◊										!	■	לא קשיא, הא - בכולן, הא - במקצתן	רבי זירא:
גו.												■	בהם, יכול בכולן - ת"ל מהם, אי מהם - יכול במקצתן, ת"ל - בהם. הא כיצד, כאן - בשרוף, כאן - בשאינו שרוף.	דתניא, א"ר יצחק ברבי ביסנא אמר רבי שמעון בן יוחי:
גו.	<												מטמאין לחין.	
גו.													זב דכתיב - (ויקרא טו) רר בשרו.	
גו.													כיהו וניעו ורוקו - דכתיב (ויקרא טו) כי ירוק הזב - כעין רוק.	
גו.													שרץ - (ויקרא י"א) במותם אמר רחמנא, כעין מיתה.	
גו.													שכתב זרע - הראוייה להזריע.	
גו.													נבלה - דכתיב, (ויקרא י"א) כי ימות - כעין מיתה.	
גו.	<												אם יכולין להשרות:	
גו.													תחילתו וסופו בפושטין, או דלמא תחילתו אף על פי שאין סופו?	בעי רבי ירמיה:
גו.	◊										⚡	■	ת"ש, דתניא: [יהודה בן נקוסא]	כמה היא שרייתן בפושטין? יהודה בן נקוסא אומר: מעת לעת, תחילתו אף על פי שאין סופו.
גו.	◊										⚡	■	צרכין שיהו פושטין מעת לעת.	רשב"ג:
גו.	<												בשר המת כל.	רבי יוסי:
גו.	◊												טהור מלטמא בכזית, אבל מטמא טומאת רקב.	שמואל:
גו.													בשר המת שביש ואין יכול לשרות ולחזור כמות שהיה - טהור מלטמא בכזית, אבל טמא טומאת רקב.	תניא נמי הכי, רבי יוסי:
גו.	ג												השרץ שנמצא במבוי - מטמא למפרע, עד שיאמר בדקתי את המבוי הזה ולא היה בו שרץ, או עד שעת כבוד.	
גו.													וכן כתם שנמצא בחלוק - מטמא למפרע, עד שיאמר בדקתי את החלוק הזה ולא היה בו כתם או עד שעת הכבוס.	
גו.													ומטמא בין לח בין יבש	
גו.	◊												היבש - מטמא למפרע, והלח - אינו מטמא אלא עד שעת שיהא יכול לחזור ולהיות לח.	ר"ש:
גו.	ג												עד שעת כבוד חזקתו בדוק, או דלמא חזקתו מתכבד?	איבעיא להו:
גו.													ומאי נפקא מינה	
גו.													דאמר כביד ולא בדיק, אי אמרת חזקתו בדוק - הא לא בדק, אי אמרת חזקתו מתכבד - הא מתכבד.	
גו:													אי נמי - דאשתכח בגומא, אי אמרת חזקתו בדוק, מאן דבדק - בגומא נמי בדיק, אי אמרת חזקתו מתכבד גומא לא מתכבדא.	
גו:	<												וכן הכתם וכל.	
גו:	◊												איבעיא להו: עד שעת כבוס חזקתו בדוק, או דלמא חזקתו מתכבס?	
גו:													למאי נפקא מינה	
גו:													דאמר כיבס ולא בדק, אי אמרת חזקתו בדוק - הא לא בדק, אי אמרת חזקתו מתכבס - הא מתכבס.	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator

נדה-דם הנדה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי נמי - דאשתכחה בסטרא, אי אמרת חזקתו בדוק מאן דבדק - בסטרא נמי בדיק, אי אמרת חזקתו מתכבס - בסטרא לא מתכבס.													נז
מאי?													נז
מפני מה אמרו השרץ שנמצא במבוי - מטמא למפרע, עד שיאמר בדקתי את המבוי הזה ולא היה בו שרץ או עד שעת כיבוד - מפני שחזקת בני ישראל בודקין מבואותיהן בשעת כבודיהם, ואם לא בדקו - הפסידוהו למפרע. ומפני מה אמרו כתם שנמצא בחלוק מטמא למפרע, עד שיאמר בדקתי את החלוק ולא היה בו כתם, או עד שעת הכבוס - מפני שחזקת בנות ישראל בודקות חלוקיהן בשעת כבוסייהן, ואם לא בדקו - הפסידו למפרע.	תא שמע, דתניא א"ר מאיר:												נז
תחזור ותכבסנו, אם נדחה מראיתו - בידוע שלאחר כבוס, ואם לאו - בידוע שלפני הכבוס.	ר' אחא:												נז
אינו דומה כתם שלאחר הכבוס לכתם שלפני הכבוס, שזה מקדיר וזה מגלד.	רבי:												נז
ש"מ: חזקתו בדוק, ש"מ.													נז
ומטמא בין לח וכל...ר"ש אומר היבש מטמא למפרע והלח וכל.													נז
לא שנו - אלא שרץ, אבל כתם לח - נמי מטמא למפרע, אימר יבש היה ומיא נפיל עליה.	ר' אלעזר:												נז
שרץ נמי, אימר: יבש היה ומיא נפיל עליה													נז
אם איתא דהכי הוא - אמרטי אימרטי.													נז
כל הכתמין הבאין מרקם - טהורין	[ת"ק]												נז
מטמא, מפני שהם גרים וטועין.	רבי יהודה:												נז
הבאין מבין העובדי כוכבים - טהורין.													נז
מבין ישראל ומבין הכותים - רבי מאיר מטמא	[רבי מאיר]												נז
מטהרים, מפני שלא נחשדו על כתמיהן	הכמים:												נז
קפסיק ותני, אפילו מתרמוד.													נז
זאת אומרת: מקבלין גרים מתרמוד.	ר' יוחנן:												נז
איני													נז
אין מקבלין גרים מתרמוד	והא רבי יוחנן וסביא דאמרי תרוייהו:												נז
וכי תימא זאת - ולא סבירא ליה													נז
הלכה כסתם משנה	והאמר רבי יוחנן:												נז
אמוראי נינהו, ואליבא דרבי יוחנן.													נז
מבין ישראל וכל.													נז
ורבנן, אי דישראל מטהרי, דמאן מטמו?													נז
מבין ישראל - טמא	חסורי מחסרא, והכי קתני:												נז
מבין הכותים - רבי מאיר מטמא - דכותים גרי אמת הן	[רבי מאיר]												נז
מטהרין - דכותים גרי אריות הן.	הכמים:												נז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-kev:	statement-מימרא ^ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

מקרא-kev	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-דם הנדה	מימרא											
אי הכי - שלא נחשדו על כתמיהן - גרי אריות מבעי ליה								ז		◇		גו.
מבין ישראל ומבין הכותים - טמאין, דכותים גרי אמת הן.	אלא הכי קאמר:							■	!	◇		גו.
הנמצאין בערי ישראל - טהורין, שלא נחשדו על כתמיהם ואצנועי מצנעי להו.								■	!	◇		גו.
הנמצאין בערי כותים - רבי מאיר מטמא - דנחשדו על כתמיהם	[רבי מאיר]							◆	!	◇		גו.
מטהרין - שלא נחשדו על כתמיהן.	הכמים:							◆	!	◇		גו.
כל הכתמים הנמצאים בכל מקום - טהורין, חוץ מן הנמצאים בחדרים ובסביבות בית הטמאות.										■		גו.
בית הטמאות של כותים מטמאין באהל, מפני שהם קוברין שם את הנפלים.	[ת"ק]									◆		גו.
לא היו קוברין, אלא משליכין, והיה גוררתו.	ר' יהודה:									◆		גו.
נאמנים לומר: קברנו שם את הנפלים, או לא קברנו.										■		גו.
נאמנים לומר על הבהמה אם בכרה אם לא בכרה.										■		גו.
נאמנים על ציון קברות.										■		גו.
ואין נאמנין לא על הסככות, ולא על הפרעות, ולא על בית הפרס.										■		גו.
זה הכלל: דבר שחשודים בו - אין נאמנין עליו.										■	◇	גו.
מאי דרוש?										^		גו.
(דברים י"ט) לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשונים בנחלתך, כל שיש לו נחלה - יש לו גבול, כל שאין לו נחלה - אין לו גבול.										!	◇	גו.
נאמנים לומר קברנו											■	גו.
והא לית להו (ויקרא י"ט) ולפני עור לא תתן מכשול										ז		גו.
בכהן עומד שם.	ר' אבהו:									!	◇	גו.
ודילמא כהן טמא הוא?										ז		גו.
דנקיט תרומה בידיה.										!	◇	גו.
ודילמא תרומה טמאה היא?										ז		גו.
דקאכיל מינה.										!	◇	גו.
אי הכי - מאי למימרא?										ז		גו.
מהו דתימא: לא בקיאי ביצירה, קמ"ל.										!	◇	גו.
נאמנין על הבהמה וכו'.											■	גו.
והא לית להו ולפני עור לא תתן מכשול										ז		גו.
בגוזז ועובד.	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:									!	◇	גו.
אי הכי - מאי למימרא?										ז		גו.
מהו דתימא: לא בקיאי בטינוף, קמ"ל.										!	◇	גו.

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת-story < מעשה-O </p> <p>מקרא-key:</p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ◊ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
---	---

נדה-דם הנדה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נאמנין על ציון וכו'.												■
ואע"ג דמדרבנן הוא, כיון דכתיבא - מזהר זהירי ביה, דכתיב (יחזקאל ל"ט) וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון.												◊
אבל אין נאמנין לא על הסככות וכו'.												■
סככות												■
אלו הן סככות - אילן המיסך על הארץ.	דתנן:											■
פרעות												■
אבנים פרעות היוצאות מן הגדר.	דתנן:											■
בית הפרס												◊
מנפח אדם בית הפרס והולך.	ר יהודה א"ר שמואל:											◊
בית הפרס שנודש - טהור.	רב יהודה בר אמי משמיה דרב יהודה:											◊
החורש בית הקברות הרי זה עושה בית הפרס.	ותנא:											◊
ועד כמה הוא עושה											^	
מלא מענה מאה אמה, בית ארבעת סאין	[ת"ק]										♦	!
חמש.	רבי יוסי:											♦
ולא מהימני?												◊
שדה שאבד בה קבר - נאמן כותי לומר אין שם קבר - לפי שאינו מעיד אלא על גופו של קבר, אילן שהוא מיסך על הארץ - נאמן לומר אין תחתיו קבר - לפי שאינו מעיד אלא על גופו של קבר	והתניא:											◊
במהלך ובא על פני כולה.	ר' יוחנן:											!
אי הכי - מאי למימרא?												◊
מהו דתימא: רצועה נפקא, קמ"ל.												!
זה הכלל כו'.												■
זה הכלל לאתויי מאי?												^
לאתויי תחומין ויין נסך.												!
הדרן עלך דם הנדה												◊

Talmud Navigator

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

מקרא-key:

נדה-הרואה כתם	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	נ
הרואה כתם על בשרה, כנגד בית התורפה - מטמאה, ושלא כנגד בית התורפה - טהורה.													■	נז:
על עקבה ועל ראש גודלה - טמאה.													■	נז:
על שוקה ועל פרסותיה, מבפנים - טמאה, מבחוץ - טהורה, ועל הצדדין מכאן ומכאן - טהורה.													■	נז:
ראתה על חלוקה, מן החגור ולמטה - טמאה, מן החגור ולמעלה - טהורה.													■	נז:
ראתה על בית יד של חלוקה, אם מגיע כנגד בית התורפה - טמאה, ואם לאו - טהורה.													■	נז:
היתה פושטתו ומתכסה בו בלילה, כל מקום שנמצא בו כתם - טמאה, מפני שהוא חזור. וכן בפוליוס.													■	נז:
בדקה קרקע עולם וישבה עליה, ומצאה דם עליה - טהורה, שנאמר (ויקרא טו) בבשרה - עד שתרגיש בבשרה.	שמואל:												◊	נז:
האי בבשרה - מיבעי ליה שמטמאה בפנים כבחוץ													◊	נז:
א"כ לימא קרא בבשר, מאי בבשרה - שמע מינה: עד שתרגיש בבשרה.													◊	נז:
ואכתי מיבעי ליה: בבשרה - ולא בשפיר, ולא בחתיכה													◊	נז:
תיתי שמע מינה.													◊	נז:
האשה שהיא עושה צרכיה וראתה דם, רבי מאיר אומר: אם עומדת - טמאה, ואם יושבת - טהורה.	תא שמע: [רבי מאיר]												◊	נז:
היכי דמי?													◊	נז:
אי דארגשה													◊	נז:
יושבת אמאי טהורה?													◊	נז:
אלא לאו - דלא ארגשה, וקתני עומדת - טמאה													◊	נז:
לעולם - דארגשה, ואימור הרגשת מי רגלים - הואי. עומדת - הדור מי רגלים למקור ואייתי דם, ויושבת טהורה.													◊	נז:
עד שהיה נתון תחת הכר ונמצא עליו דם, אם עגול - טהור, ואם משוך - טמא.	ת"ש:												◊	נז:
היכי דמי?													◊	נז:
אי דארגשה													◊	נז:
עגול אמאי טהור?													◊	נז:
אלא לאו - דלא ארגשה וקתני משוך - טמא													◊	נז:
לא, לעולם - דארגשה, ואימור הרגשת עד הואי, משוך - ודאי מגופה אתא, עגול - טהור.													◊	נז:
נמצא על שלו - טמאין וחייבין בקרבן, נמצא על שלה אתים - טמאין וחייבין בקרבן, נמצא על שלה לאחר זמן - טמאים מספק, ופטורין מן הקרבן.	תא שמע:												◊	נז:
היכי דמי?													◊	נז:
אי דארגשה													◊	נז:
לאחר זמן אמאי פטורין מן הקרבן?													◊	נז:
אלא לאו - דלא ארגשה, וקתני נמצא על שלה אתים - טמאין וחייבין בקרבן													◊	נז:
לא, לעולם - דארגשה, ואימא הרגשת שמש הוה.													◊	נז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

גדה-הרואה כתם		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נמצאת אתה אומר, ג' ספקות באשה:	תא שמע:											♣	◇
על בשרה, ספק טמא ספק טהור - טמא													♣
על חלוקה, ספק טמא ספק טהור - טהור													♣
ובמגעות ובהיסטות - הלך אחר הרוב													♣
מאי הלך אחר הרוב? לא אם רוב ימיה טמאין - טמאה, ואע"ג דלא ארגשה													♣
לא, אם רוב ימיה בהרגשה חזיא - טמאה, דאימור: ארגשה ולא אדעתה.													♣
על בשרה, ספק טמא ספק טהור - טמא על חלוקה, ספק טמא ספק טהור - טהור.	אמר מר:												♣
ה"ד?													♣
אי מחגור ולמטה													♣
על חלוקה אמאי טהור?													♣
מן החגור ולמטה - טמא	והא תנן:												♣
ואי מחגור ולמעלה													♣
על בשרה אמאי טמא?													♣
ראתה דם על בשרה שלא כנגד בית התורפה - טהורה	והתנן:												♣
אב"א: מחגור ולמטה, ואב"א: מחגור ולמעלה.													♣
אי בעית אימא מחגור ולמטה - כגון שעברה בשוק של טבחים, על בשרה - מגופה אתאי, דאי מעלמא אתאי - על חלוקה מיבעי ליה אשתכוחי.													♣
ואי בעית אימא - מחגור ולמעלה - כגון דאזדקרה על בשרה - ודאי מגופה אתאי, דאי מעלמא אתאי - על חלוקה איבעי ליה אשתכוחי, על חלוקה - מעלמא אתאי, דאי מגופה אתאי - על בשרה איבעי ליה אשתכוחי.													♣
קתני מיהת על בשרה ספק טמא ספק טהור - טמא ואע"ג דלא הרגישה													♣
הרואה כתם על בשרה כנגד בית התורפה - טמאה ואע"ג דלא הרגישה	ועוד, תנן:												♣
מודה שמואל שהיא טמאה מדרבנן.	רב ירמיה מדפתי:												♣
שמואל הוא דאמר כר' נחמיה	רב אשי:												♣
כל דבר שאינו מקבל טומאה - אינו מקבל כתמים.	דתנן ר' נחמיה:												♣
בשלמא לרב אשי - היינו דקאמר קרקע, אלא לרב ירמיה - מאי איריא קרקע? אפילו גלימא נמי													♣
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא גלימא - דלא מבדק שפיר, ואיכא למימר מעלמא אתא, אלא אפילו קרקע דמבדק שפיר, דאיכא למימר מגופה אתאי - טהור.													♣
על עקבה ועל ראש גודלה טמאה וכל.													♣
בשלמא עקבה - עביד דנגע באותו מקום, אלא ראש גודלה מאי טעמא?													♣
וכי תימא: זימנין דנגע בעקבה													♣
ומי מחזקינן טומאה ממקום למקום?													♣

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

גדה-הרואה כתם		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
היתה לה מכה בצוארה שתוכל לתלות - תולה, על כתפה שאינה יכולה לתלות - אינה תולה, ואין אומרים שמא בידה נטלתו והביאתו לשם	והתניא:									ז	◊	נה.		
אלא: שאני ראש גודלה, דבהדי דפסעה עביד דמתרמי.											!	◊	נה.	
ולא מחזקינן טומאה ממקום למקום?										ז		נה.		
נמצאת על קשרי אצבעותיה - טמאה, מפני שידים עסקניות הן.	והתניא:									ז	◊	נה.		
מאי טעמא - לאו משום דאמרינן בדקה בחד ידא ונגעה באידך ידא?										ז		נה.		
לא, שאני ידה - דכולה עבידא דנגעה.											!	◊	נה.	
על שוקה ועל פרסותיה מבפנים וכו'.												◊	נה.	
מבפנים עד היכא?												^	נה.	
עד מקום חבק.	דבי רבי ינאי:											!	◊	נה.
מקום חבק כלפנים או כלחוץ?	איבעיא להו:											^	נה.	
עד מקום חבק, וחבק עצמו כלפנים.	ת"ש, דתני רב קטינא:											!	◊	נה.
רב חייא בריה דרב אויא מתני לה בהדיא												!	נה.	
אמרי דבי רבי ינאי: עד מקום חבק, וחבק עצמו כלפנים.	[רב חייא בריה דרב אויא]											!	◊	נה.
כשיר מהו, כשורה מהו, טיפין טיפין מהו, לרוחב ירכה מהו?	בעי רבי ירמיה:											^	◊	נה.
על בשרה ספק טמא ספק טהור - טמא.	ת"ש:											ז	נה.	
על בשרה - מאי לאו כי האי גוונא?												ז	נה.	
לא, דלמא דעביד כרצועה.												!	נה.	
ההיא איתתא דאשתכח לה דמא במשתיתא, אתאי לקמיה דרבי ינאי												◊	נה.	
תיוול ותיתי.	אמר לה: [רבי ינאי]											◊	נה.	
אין שונין בטהרות	והתניא:											ז	נה.	
כי אמרינן אין שונין - לקולא, אבל לחומרא - שונין.												!	נה.	
היתה פושטתו וכו'.												◊	נה.	
דבר זה הוריתי בעיר רומי לאיסור. וכשבאתי אצל חכמים שבדרום אמרו לי יפה הוריתה.	תניא, אר"א בר' יוסי:											◊	נה.	
ארוכה שלבשה חלוקה של קצרה, וקצרה שלבשה חלוקה של ארוכה, אם מגיע כנגד בית התורפה של ארוכה - שתיהן טמאות: ואם לאו, ארוכה - טהורה, וקצרה - טמאה.	ת"ר:											◊	נה.	
בדקה חלוקה והשאלתו לחבירתה, היא - טהורה, וחבירתה - תולה בה.	תניא אידך:											◊	נה.	
ולענין דינא תנן, אבל לענין טומאה - היא טהורה וחבירתה טמאה.	רב ששת:											◊	נה.	
מאי שנא מהא דתניא:												ז	נה:	
שתי נשים שנתעסקו בצפור אחד, ואין בו אלא כסלע דם, ונמצא כסלע על זו וכסלע על זו - שתיהן טמאות?	[תניא]											ז	נה:	
שאני התם - דאיכא סלע יתירה.												!	נה:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator

גדה-הרואה כתם	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	נח
מימרא	ת"ר:												נת:
לבשה שלשה חלוקות הבדוקין לה, אם יכולה לתלות - תולה, ואפילו בתחתון אין יכולה לתלות - אינה תולה, ואפ"ל בעליון. כיצד, עברה בשוק של טבחים - תולה, אפילו בתחתון. לא עברה בשוק של טבחים - אף בעליון אינה תולה.													נת:
ותולה בכל דבר שהיא יכולה לתלות שחטה בהמה חיה ועוף, נתעסקה בכתמים, או שישבה בצד העסוקין בהן, הרגה מאכולת - הרי זו תולה בה.													נת:
עד כמה תולה?													נת:
עד כגריס של פול, ואף ע"פ שלא הרגה.	רבי חנינא בן אנטיגנוס:												נת:
ותולה בבנה או בבעלה.													נת:
אם יש בה מכה, והיא יכולה להגלע ולהוציא דם - הרי זו תולה.													נת:
מעשה באשה אחת שבאת לפני ר"ע, אמרה לו: ראיתי כתם. אמר לה: שמא מכה היתה בידך? אמרה לו: הן, וחיתה. אמר לה: שמא יכולה להגלע ולהוציא דם? אמרה לו: הן. וטהרה ר"ע. ראה תלמידיו מסתכלין זה בזה, אמר להם: מה הדבר קשה בעיניכם? שלא אמרו חכמים הדבר להחמיר - אלא להקל, שנאמר (ויקרא ט"ו) ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה, דם ולא כתם.	[ר"ע]												נת:
עד שהוא נתון תחת הכר ונמצא עליו דם, עגול - טהור, משוך - טמא, דברי ר"א ברבי צדוק.	[ר"א ברבי צדוק]												נת:
תנינא להא דת"ר:													נת:
מעשה ותלה ר"מ בקילור, ורבי תלה בשרף שקמה.	[דת"ר]												נת:
או שישבה:													נת:
ישבה - אין, לא ישבה - לא.													נת:
תנינא להא דת"ר:													נת:
עברה בשוק של טבחים, ספק ניתז עליה ספק לא ניתז עליה - תולה, ספק עברה ספק לא עברה - טמאה.	[דת"ר]												נת:
הרגה מאכולת.													נת:
הרגה - אין, לא הרגה - לא.													נת:
מתנ"י מני?													נת:
רשב"ג היא													נת:
הרגה. תולה, לא הרגה - אינה תולה - דברי רשב"ג	דתניא: [רשב"ג]												נת:
בין כך ובין כך - תולה.	הכמים:												נת:
לדברי אין קץ, ולדברי חברי אין סוף.	רשב"ג:												נת:
לדברי אין קץ - שאין לך אשה שטהורה לבעלה, שאין לך כל מטה ומטה שאין בה כמה טיפי דם מאכולת.													נת:
לדברי חברי אין סוף - שאין לך אשה שאינה טהורה לבעלה, שאין לך כל סדין וסדין שאין בו כמה טיפי דם.													נת:
אבל נראין דברי ר' חנינא בן אנטיגנוס מדברי ומדבריהם													נת:
עד כמה היא תולה - עד כגריס של פול	שהיה אומר: [ר' חנינא בן אנטיגנוס]												נת:
וכדבריו אנו מודים.													נת:
ולרבנן דאמרי תולה, עד כמה?													נת:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

גדה-הרואה כתם		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
תולה בפשפש - ועד כחורמוס.	ר"נ בר יצחק:											◇	נה:			
פשפש זה, ארכו כרחבו, וטעמו כריחו, ברית כרותה לו - שכל המוללו מריח בו.	ת"ר:	■										◇	נה:			
ארכו כרחבו - לענין כתמים, טעמו כריחו - לענין תרומה		■										◇	נה:			
או שטעם טעם פשפש בפיו - ה"ו יפלוט.	דתנן:	■	■									◇	נה:			
מנא ידע		^											נה:			
טעמו כריחו		!										◇	נה:			
ואכתי מנא ידע		^											נה:			
ברית כרותה לו - שכל המוללו מריח בו.		!										◇	נה:			
עיר שיש בה חזירים - אין חוששין לכתמים.	רב אשי:											■	◇	נה:		
והא דדוקרת - כעיר שיש בה חזירים דמיא.	ר"נ בר יצחק:											■	◇	נה:		
עד כמה היא תולה וכו'.												■	<	נה:		
כגרים - אינה תולה, פחות מכגרים - תולה.	רב הונא:											◇	■	◇	נה:	
כגרים - תולה, יתר מכגרים - אינה תולה.	רב חסדא:											◇	■	◇	נה:	
לימא בעד ועד בכלל קא מיפלגי												⚡		נה:		
עד - ולא עד בכלל	דרב הונא סבר:											◇	■	⚡	נה:	
עד - ועד בכלל.	ורב חסדא סבר:											◇	■	⚡	נה:	
איכא עד ועד בכלל, ואיכא עד ולא עד בכלל, והכא לחומרא והכא לחומרא.	אמר לך רב הונא:											!		◇	נה:	
בעלמא אימא לך - לחומרא אמרינן, לקולא לא אמרינן, והכא - כדרכי אבהו	ורב חסדא אמר לך:											!		◇	נה:	
כל שעורי חכמים - להחמיר, חוץ מכגרים של כתמים - להקל.	דא"ר אבהו:											!	■	◇	נה:	
איכא דאמרי לה להא שמעתא באפי נפשה:	[איכא דאמרי]													■	◇	נה:
כגרים - כיתר מכגרים	רב הונא:											◇	■	■	◇	נה:
כגרים - כפחות מכגרים	רב חסדא:											◇	■	■	◇	נה:
וקמיפלגי בעד ועד דהכא, כדאמרינן.												■	■	◇	נה:	
היו עליה טיפי דמים למטה, וטיפי דמים למעלה - תולה בעליון עד כגרים.	מיתבי:											■	⚡	◇	נט:	
מאי לאו - כגרים מלמטה?													⚡		נט:	
לא, כגרים מלמעלה.													!	◇	נט:	
נמצא עליה כגרים ועוד, ואותו עוד - רצופה בו מאכולת, ר' חנינא אומר - טמאה	איתמר: [ר' חנינא]											◇	■	◇	נט:	
טהורה.	ר' ינאי:											◇	■	◇	נט:	
טמאה, כי תליא - בכגרים, בכגרים ועוד - לא תליא.	רבי חנינא:												■		נט:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

נדה-הרואה כתם		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
טוהרה, הני מילי - היכא דלא רצופה בו מאכולת, אבל היכא דרצופה בו מאכולת - מוכחא מילתא דהאי ועוד דם מאכולת הוא. פש ליה כגריס, כיון דבעלמא תליא, הכא נמי תליא.	ר' ינאי:										■	ט.נ.	
נתעסקה בכגריס, ונמצא עליה בכגריס ועוד מהו?	בעי רבי ירמיה:									^	◇	ט.נ.	
תבעי לר' חנינא, תבעי לר' ינאי.										^		ט.נ.	
תבעי לר' חנינא - עד כאן לא קאמר ר' חנינא התם טמאה - אלא דלא נתעסקה, אבל הכא דנתעסקה - תליא?										^		ט.נ.	
או דלמא: אפילו לרבי ינאי דאמר טוהרה הני מילי - היכא דרצופה בו מאכולת, אבל היכא דאין רצופה בו מאכולת - לא תליא?										^		ט.נ.	
נתעסקה באדום - אין תולה בה שחור, במועט - אין תולה בו מרובה.	תא שמע:									♣	◇	ט.נ.	
היכי דמי? לאו כי האי גוונא?										♣		ט.נ.	
לא, כגון דנתעסקה בכגריס, ונמצא עליה שני גריסין ועוד.										!	◇	ט.נ.	
אי הכי, מאי למימרא?										♣		ט.נ.	
מהו דתימא: שקול כגריס צפור - שדי בי מצעי, זיל הכא, ליכא שיעורא, זיל הכא - ליכא שיעורא, קמ"ל.										!	◇	ט.נ.	
נמצא עליה מין אחד - תולה בו כמה מינין.	רבא:										■	◇	ט.נ.
נתעסקה באדום - אין תולה בו שחור	מיתבי:										♣	◇	ט.נ.
נתעסקה שאני.											!	◇	ט.נ.
נתעסקה במין אחד - תולה בו כמה מינין.	איכא דאמרי, אמר רבא:										■	◇	ט.נ.
נתעסקה באדום - אין תולה בו שחור	מיתבי:										♣	◇	ט.נ.
דאתעסקה בתרנגולת, דאית בה כמה מיני דמא.	כי קאמר רבא:										!	◇	ט.נ.
מעשה באשה [וכר].												■	ט.נ.
לא אמרו חכמים את הדבר להקל, אלא להחמיר	והתניא:										♣	◇	ט.נ.
לא להקל על דברי תורה - אלא להחמיר על דברי תורה, וכתמים עצמן דרבנן.	רבינא:										!	◇	ט.נ.
עד שהוא נתון.												■	ט.נ.
מי פליגי רבנן עליה דר"א ברבי צדוק, או לא?	איבעיא להו:										^	◇	ט.נ.
כתם ארוך - מצטרף, טפין טפין - אין מצטרפין.	תא שמע:										■	◇	ט.נ.
מני?											^	!	ט.נ.
אי רבי אליעזר בר' צדוק											!	!	ט.נ.
למה לי צירוף?											♣	!	ט.נ.
משוך כל שהוא - טמא	האמר: [רבי אליעזר בר' צדוק]										♣	!	ט.נ.
אלא לאו - רבנן											!	!	ט.נ.
שמע מינה: פליגי.											!		ט.נ.
לא, לעולם ר' אליעזר ברבי צדוק, וכי אמר רבי אליעזר ברבי צדוק - בעד, אבל בכתם - לא.											♣	◇	ט.נ.

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-קודמת-מובאה של פסקה < story-מעשה O </p> <p>מקרא-<u>kev</u>:</p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ♪ question-שאלה ^ answer-תירוק ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

Talmud Navigator

נדה-הרואה כתם	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכה כרבי אליעזר ברבי צדוק.	הלכה כרבי אליעזר ברבי צדוק.	ת"ש, דאמר רב יהודה אמר שמואל:											
הלכה - מכלל דפליגי, שמע מינה.	הלכה - מכלל דפליגי, שמע מינה.												
הדרן עלך הרואה כתם	הדרן עלך הרואה כתם												